

عنوان مقاله:

محور مقاله: فیزیک خاک و رشد گیاه- تاثیر مواد بهساز بر محتوای نسبی کلروفیل (SPAD) گندم در منطقه ی دشت ارمو شهرستان دره شهر، استان ایلام

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد زینوند - دانشجوی دکتری پیدایش، رده بندی و ارزیابی خاک، دانشگاه لرستان

افسانه عالی نژادپیان - استادیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه لرستان

اکبر سهرابی - دانشیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه لرستان

محمد فیضیان - دانشیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه لرستان

امیدعلی اکبریور - استادیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

اندازه گیری محتوای نسبی کلروفیل (SPAD) معیار مناسبی در برنامه های اصلاحی در جهت افزایش میزان فتوسنتز برگ به شمار می آید. در تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر برخی مواد بهساز بر محتوای نسبی کلروفیل برگ گیاه گندم رقم سیروان، آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی، در سه تکرار در سال زراعی 98 - 1397 در مزرعه ای در منطقه دشت ارمو، شهرستان دره شهر- استان ایلام اجرا شد. پژوهش با هدف بررسی و مقایسه ی اثرات دو عامل، انواع مواد بهساز و مقادیر ناهمانند مواد بهساز (بقایای یونجه در سه سطح 5، 10 و 15 تن درهکتار، کاه و کلش گندم در سه سطح 5، 10 و 15 تن در هکتار، کود مرغی در سه سطح 2، 4 و 6 تن در هکتار و کود شیمیایی به میزان 100 درصد نیاز کودی) روی گیاه گندم انجام گرفت. نتایج نشان داد که کاربرد مواد بهساز باعث افزایش معنی دار محتوای نسبی کلروفیل برگ گندم (به میزان 18 تا 122 درصد) گردید. بیشترین محتوای نسبی کلروفیل برگ (6 / 18) در تیمار 6 تن در هکتار کود مرغی و کمترین آن (37 / 8) در تیمار شاهد به دست آمد. باتوجه به یافته ها می توان بیان کرد که مصرف مواد بهساز به شکل کود مرغی و بقایای گیاهی، اثرات مفیدی بر محتوای نسبی کلروفیل برگ، رشد گیاه و عملکرد محصول گندم خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

گندم، مواد بهساز، محتوای نسبی کلروفیل، دره شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026591>

